

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSA Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa BANK Spółki Akcyjnej w W.
przeciwko M. N.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 listopada 2011 r.,
zażalenia pozwanej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 8 lutego 2011 r.,

- 1. oddała zażalenie**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej koszty postępowania zażaleniowego w kwocie 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych**

Uzasadnienie

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego, z dnia 8 lutego 2011 r. odrzucające apelację pozwanej M. N. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 31 marca 2010 r., uwzględniającego skargę pauliańską powoda - Bank S.A. w W., pozwana, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, to jest: art. 370, art. 373, art. 375 oraz art. 378 k.p.c., domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem wbrew jego zarzutom Sąd II instancji nie naruszył wskazanych w zażaleniu przepisów prawa procesowego, a zaskarżone postanowienie jest zgodne z prawem.

Z akt sprawy wynika, że w dniu 12 maja 2010 roku, pozwana, reprezentowana przez adwokata, wniosła apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 31 marca 2010 r., wraz z wnioskiem o zwolnienie jej od opłaty sądowej od apelacji.

Odpis postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 4 sierpnia 2010 r., oddalającego ten wniosek, został doręczony profesjonalnemu pełnomocnikowi skarżącej w dniu 31 sierpnia 2010 r., stąd stosownie do art. 112 ustęp 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, pełnomocnik pozwanej powinien był w terminie tygodnia od tego dnia, bez uprzedniego wezwania ze strony Sądu, uiścić należną opłatę sądową od apelacji, czego nie uczynił i co obligowało już Sąd I instancji do odrzucenia apelacji pozwanej jako nieopłaconej na podstawie art. 370 k.p.c. Skoro tak się nie stało, prawidłowo postąpił Sąd II instancji odrzucając apelację pozwanej na podstawie art. 373 k.p.c., przy czym wbrew wywodom skarżącej, mógł to uczynić zarówno na posiedzeniu niejawnym, jak i na rozprawie.

Bez znaczenia przy tym dla skutków nie uiszczenia przez pełnomocnika pozwanej opłaty sądowej od apelacji w terminie tygodnia od dnia doręczenia mu odpisu postanowienia o oddaleniu wniosku pozwanej o zwolnienie od kosztów

sądowych, pozostaje fakt wezwania pełnomocnika przez Sąd do zapłaty oraz uiszczenie opłaty od apelacji w terminie tygodnia od daty doręczenia tego wezwania.

Błędne i nie znajdujące oparcia w aktualnym stanie prawnym zarządzenie Przewodniczącego nie skutkowało bowiem rozpoczęciem biegu tygodniowego terminu do opłacenia apelacji dopiero w momencie doręczenia pełnomocnikowi wezwania do zapłaty, a to wobec jednoznacznej regulacji ustawowej zawartej w art. 112 ustępy 2 i 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Przepis ten bowiem jednoznacznie wyklucza postępowanie naprawcze z art. 130 k.p.c. wobec stron reprezentowanych przez profesjonalnych pełnomocników procesowych i wskazuje termin do samodzielnego obliczenia i uiszczenia przez pełnomocnika zawodowego należnej od pisma opłaty sądowej (por. postanowienie SN z dnia 21 lipca 2011 r., V CZ 30/11, niepubl.).

W tym stanie rzeczy, zażalenie pozwanej jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3, w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 i art. 108 § 1 w związku z art. 398²¹ oraz w związku z art. 391 § 1 k.p.c., a nadto, na podstawie § 6 pkt 7, § 12 ust. 2 pkt 2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).